

Homilie voor de pelgrimsgroep van het Aartsbisdom Utrecht

in de St. Paulus buiten de Muren – Rome, 16 november 2016

Schriftlezingen: Hand. 22, 3-16 – Mc. 16, 15-18

Hier in de absis van deze basiliek van St. Paulus zien wij centraal

onze verrezen Heer in hemelse heerlijkheid;

Hij is het die ons hier ontvangt, die tot ons spreekt, die ons hier voedt.

Tot Hem bidden wij, naar Hem zien wij op,

Hij de Bruidegom van de Kerk, naar wie wij op weg zijn.

En zoals dat kleine pausje Honorius III diep gebogen bij de rechtervoet van de Heer geknield is, zo brengen ook wij Hem hier onze aanbidding.

Links van Christus staat de apostel Petrus, eerst visser in Galilea,

maar door Jezus geroepen om Hem te volgen en uiteindelijk Zijn Evangelie te gaan verkondigen.

Naast Petrus staat zijn broer Andreas. Ook hij was visser in Galilea, ook hij werd apostel van onze verrezen Heer.

Rechts van Christus zien wij de apostel Paulus, bij wiens graf wij nu zijn.

Zijn roepnaam was 'Saul'. Maar bijna halverwege het Bijbelboek Handelingen wordt hij ineens 'Paulus' genoemd, zonder opgave van reden. Alleen terloops wordt tussen haakjes opgemerkt dat Saul "ook bekend stond als Paulus" (13, 9). 'Paulus', dat betekent: 'de kleine'. Blijkbaar was Saul oftewel Paulus klein van gestalte.

Naast Paulus – niet zonder reden – staat zijn leerling en reisgenoot Lucas, hij aan wie het boek Handelingen wordt toegeschreven en die ons in belangrijke mate informeert over Paulus en zijn missiereizen.

Paulus. Opvallend is dat hij hier in de absis de enige van de vier naast Christus is die niet alleen met zijn Latijnse maar ook nog eens met zijn Griekse naam vermeld wordt: Paulos. Wellicht benadrukt het dat dit toch vooral zijn kerk is. Want hier in deze majestueuze basiliek wordt Paulus in het bijzonder vereerd en in herinnering gehouden en wel zoals het vermeld staat op de voet van het beeld van Paulus buiten in het atrium:

‘Predicatori veritatis’ en ‘Doctori gentium’

‘Verkondiger van de waarheid’ en ‘Leraar van de volken’.

Paulus heeft gehoor gegeven aan de oproep van de verrezen Heer aan de apostelen: *“Gaat uit over de hele wereld en verkondigt het Evangelie aan heel de schepping”* (Mc. 16, 15).

Ja, Paulus heeft alles gegeven, lange en zware reizen gemaakt, vele ontberingen gekend en uiteindelijk de marteldood ondergaan hier in Rome, om voor ons verkondiger te zijn van de waarheid die Jezus Christus is.

Paulus heeft zich allereerst gewend tot zijn Joodse volksgenoten, want God blijft in alles trouw aan zijn verbond met het volk Israël, maar heeft zich zeker ook gericht op de andere volkeren, de heidenen, van wie hij als geen ander ‘de leraar’ is geworden. Allen zijn immers geroepen om tot de God van Israël te komen, door Jezus Christus.

‘Verkondiger van de waarheid’ en ‘Leraar van de volkeren’.

In navolging van Paulus hebben velen zijn missie en die van Petrus en de andere apostelen voorgezet, de eeuwen door, tot op de dag van vandaag; zowel de opvolgers van de apostelen – de paus en de bisschoppen – en vele andere ambtsdragers van de Kerk alsook moeders en vaders, opa’s en oma’s, leerkrachten en catecheten, vrijwilligers in onze parochies, noem maar op, mensen die – zoals Paulus – geraakt door het licht van onze Heer Jezus, vanuit hun Doopsel, door woord en voorbeeld Jezus doen kennen, Zijn liefde, Zijn oneindige barmhartige liefde.

Hen allen mogen wij daarvoor zeer dankbaar zijn, hen maar bovenal God, die zijn Geest in deze mensen heeft laten werken of die dat nu in hen doet.

We leven nu in een tijd dat velen onze Heer Jezus en zijn Evangelie niet meer kennen en geen verbinding meer hebben met Gods Kerk. Veel ouders en grootouders maken mee dat hun kinderen het niet meer doorgeven aan hun kleinkinderen. En dat kan behoorlijk pijn doen! Zeker ook omdat het voor jezelf zo belangrijk is en dat gun je hun ook! Wat dan te doen?

Allereerst ervoor bidden. Want geloof is allereerst een vrucht van de Heilige Geest. Paulus wist dat als geen ander. Hij gaf zich in woord en voorbeeld, maar het geloof zelf moest en moet komen van God. Daarom ervoor bidden, zoals Monica voor haar zoon Augustinus deed.

Maar naast het gebed in liefde blijven getuigen van hoe belangrijk Jezus en zijn Kerk voor ons is, zijn Woord en Sacramenten, met name de Eucharistie. Van Jezus getuigen, kan ik dat wel?!, vraagt u zich misschien af. Jazeker. Daarvoor heeft de Heer ons allen geroepen; om vanuit zijn Geest zijn licht en liefde uit te stralen. En dat mag klein beginnen, zoals een kleine vlam al veel uitzicht geeft in de duisternis.

Ja, het mag klein beginnen. Paulus is ook klein begonnen, maar zijn missie is doorgegaan, zo ook die van de andere apostelen, dankzij de kracht van de Heilige Geest.

Zo zal de Heer ook ons getuigenis bezielen, zegenen en vrucht doen dragen, in de kracht van diezelfde Heilige Geest Die telkens weer het geloof, de hoop en de liefde zal wekken. Als wij er maar om blijven bidden, erin blijven geloven en eraan blijven werken.

Net als tegen Saul – ofwel Paulus – zegt onze Heer Jezus daarom ook hier tegen ieder van ons: *“Sta op en vervolg je reis ...”* (Hand. 22, 10).

Amen.